

14 JUNI 2015 – ELFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

EZECHIEL 17, 22-24

Dit zegt de Heer God:

„Ik zal zelf van de top van de hoge ceder een twijgje nemen en dat in de grond zetten; van de bovenste van de jonge takken zal Ik een twijgje plukken en Ik zelf zal het planten op een hoge en verheven berg, op het gebergte van Israëls hoogland zal Ik het planten. Het zal takken dragen, vrucht vormen en een prachtige ceder worden. Daaronder zullen alle vogels van allerlei gevederte nestelen; in de schaduw van zijn takken zullen ze nestelen. En alle bomen van het open veld zullen erkennen dat Ik, de Heer, een sappige boom heb doen verdorren en een dorre boom tot bloei gebracht heb; Ik, de Heer, heb het gezegd en Ik zal het doen.”

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN DE KORINTIERS 5, 6-10

Broeders en zusters,

Wij houden altijd goede moed. Wij zijn ons bewust dat wij, zolang wij thuis zijn in het lichaam, ver zijn van de Heer. Wij leven in het geloof, wij zien Hem niet. Maar wij houden moed en zouden liever uit het lichaam verhuizen om onze intrek te nemen bij de Heer.

Daarom is onze enige eerezucht, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem te behagen. Want allen moeten wij voor Christus' rechterstoel verschijnen, opdat ieder het loon ontvangt voor wat hij in dit leven heeft gedaan, goed of kwaad.

EVANGELIE

MARCUS 4, 26-34

In die tijd zei Jezus tot de menigte: „Het gaat met het Rijk Gods als met een man die zijn land bezaait; hij slaapt en staat op, 's nachts en overdag, en onderwijl kiemt het zaad en schiet op, maar hij weet niet hoe. Uit eigen kracht brengt de aarde vruchten voort, eerst de groene halm, dan de aar, dan het volgroeiende graan in de aar. Zodra de vrucht het toelaat, slaat hij er de sikkel in, want het is tijd voor de oogst.”

En verder: „Welke vergelijking kunnen wij vinden voor het Rijk Gods en in welke gelijkenis zullen we het voorstellen? Het lijkt op een mosterdzaadje. Wanneer dat gezaaid wordt in de grond, is het wel het allerkleinste zaadje op de aarde; maar eenmaal gezaaid, schiet het op en het wordt groter dan alle tuingewassen, en het krijgt grote takken zodat de vogels in zijn schaduw kunnen nestelen.”

In vele dergelijke gelijkenissen verkondigde Hij hun zijn leer op de wijze die zij konden verstaan. Anders dan in gelijkenissen sprak Hij niet tot hen, maar eenmaal met zijn leerlingen alleen gaf Hij van alles uitleg.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

$$x = y^2$$

EVANGELIE • Op kantoor staat een plantje. Ik zette het daar neer omdat ik gelezen had dat planten bijdragen tot een goed gevoel op de werkvloer. Vanaf de eerste dag zoog het kleine ding aandacht en water en fleurde als geen ander in het zonnetje op de vensterbank. Tot de vakantie kwam. Ik zette het uit de zon en verdween. Bij mijn terugkeer was het bureau-maatje uitgedroogd. Ik zocht op het wereldwijde net om redding en leerde dat ik behoor tot het 'nonchalante type': „Regelmaat is niet jouw tweede naam. Je vindt het moeilijk om dagelijks aan een plant te denken. Zo kan het zijn dat je drie keer per week je planten water geeft, terwijl ze de week nadien geen druppel krijgen.” Deze types wordt aangeraden erover te waken dat de aan hen overgeleverde planten minstens voldoende licht zouden krijgen. Het plantje verhuisde terug naar de vensterbank, waar het vandaag nog staat. Al ziet het er niet uit volgens de normen van het plantenboek, het leeft. Staande in het licht heeft het groeikracht teruggevonden, een kracht die gelukkig maar weinig van mijn nonchalante watertoevoer afhankelijk blijkt te zijn.

Op deze elfde zondag door het jaar gaat ook Jezus de ecologische toer op. Voor de opeengehoopte menigte zoekt hij naar vergelijkingen voor het Rijk Gods. Hij speelt daarvoor leentjebuurt bij de natuur. Zoals het vanzelf groeiende zaad in de grond tot wasdom komt, zonder dat iemand weet hoe dat gebeurt, zo wast ook het koninkrijk van God aan. Jezus 'theologiseert' niet. Hij vertelt en vergelijkt. Een leer in gelijkenissen, op een manier die de mensen kunnen begrijpen. Wie geregeld zaait, herinnert zich telkens weer de eigen verwondering over de verdere spontane groei. Die bevreemding is de akker waarop ook het koninkrijk gestalte krijgt.

Evangelie kan niet anders dan in beelden begrijpelijk worden. Om beelden te verstaan, ga je beter langs bij dichters dan bij theologen. Bijvoorbeeld bij Jan Arends in zijn gedicht *Je moet*: „Je moet in het voorjaar niet aan de boom schudden / Dan krijg je bloesem op de grond. / Dan gaat Jezus praten. / Je moet oud zijn en wijs en nooit je paarden voor de zwijnen gooien.”

De beelden van het Rijk Gods zijn als die parels. Ze spreken voor zich, toch 'werken' ze niet voor iedereen. Bij sommigen blijven bekeerling en geloof in de goede boodschap achterwege, vaak moedwillig. Anderen begrijpen de beelden anders dan Jezus ze bedoelde. Voor zijn leerlingen zet Jezus nog eens alles op een rijtje. Welke aparte uitleg geeft Jezus aan de leerlingen? Marcus vertelt het niet. Bij eerdere gelijkenissen horen we dat het zij zelf zijn die Jezus daarover vragen stellen. Tot de menigte zegt Jezus tweemaal dat „wie oren heeft om te horen, moet horen”. Zij kunnen echter niet horen wat in afzondering aan de leerlingen verteld wordt. De lezer wel (zie Marcus 4 1-20).

Jezus staat nog maar aan het begin van zijn verkondiging. Onverwijd kiemt het zaad van het koninkrijk en schiet het op. Dat wordt voor iedereen zichtbaar in de talrijke gezangen en de strijd tegen de onreine geesten. Het geheim van de groeikracht van het koninkrijk van God wordt enkel aan de leerlingen toevertrouwd. Die groep is groter dan de twaalf. Er is volop ruimte. Marcus neemt zijn lezers mee naar die binnencirkel en plaatst hen voor een keuze: bij de leerlingen blijven of terugkeren naar de menigte. In dat geval blijf je buitenstaander – denk aan de moeder en de broers van Jezus (zie vorige zondag) – en krijg je enkel de gelijkenissen.

Het 'opschieten' van de gelijkenissen in het leven van de leerlingen gebeurt niet buiten Jezus om. In vertrouwen kunnen we ons vandaag voor zijn Geest openstellen. Met de veel te vroeg overleden schrijfster Iny Driessen bidden we: „Geest van het Woord, U die alles uitlegt wat Jezus heeft gezegd, kom in mijn hart en op mijn lippen. Spreekt U in mij, zo bid ik U.”

EERSTE LEZING • De profeet Ezechiël roept het beeld op van het gestage herstel van Israël als volk van God. Vogels van alle pluimage en alle bomen van het open veld zullen hierin de hand van de Heer God zien.

LEZING UIT PAULUS • De Korintiërs moeten goede moed blijven houden, ook al zijn we nog ver van de Heer. Hij is onze bestemming. In dat geloof leven en groeien we.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be